

LOSE ENDS

*Mapping the roots of youth
marginalization in the underclass*

SCRISOARE DE RECOMANDARE ROMÂNIA

SCRISOARE DE RECOMANDARE ROMÂNIA

**Află mai multe:
egyutthato.eu/loose**

Acest document a fost creat în cadrul proiectului „Loose Ends” implementat de Asociația Együttható Egyesület în parteneriat cu Asociația Nevo Parudimos România și Asociația RRROMA Macedonia. Proiectul este susținut financiar prin programul Erasmus+ al Uniunii Europene. Număr proiect: 2020-1-HU01-KA205-078586. Acest document nu reflectă neapărat punctul de vedere oficial al Comisiei Europene, al Uniunii Europene sau al organizațiilor care cooperează cu acestea.

Autorii: Zeliha Busra Akdogan & Laura Turcu Minea

**Asociația Nevo Parudimos
office@nevoparudimos.ro
+40-355-429-351**

SCRISOARE DE RECOMANDARE

Tema și scopul

Tema și scopul nostru sunt de a explora procesul de educație al copiilor romi, în special colectarea și analiza datelor despre educația copiilor romi în școlile speciale și despre modul în care familiile și copiii romi ajung în instituții segregate. Dorim să înțelegem modul în care se desfășoară învățământul special, inclusiv evaluarea și luarea deciziilor privind înscrierea copiilor romi în școlile speciale. Ne interesează să aflăm situația de fond, reacțiile familiilor de romi în fața acestei situații, precum și mediul socio-economic și particularitățile culturale ale grupului țintă care influențează parcursul lor educațional. Studiem și considerentele individuale ale acestora și factorii care influențează comportamentul, pentru a identifica posibile explicații pentru modelul de marginalizare și pentru a propune posibile soluții și îmbunătățiri în oferta instituțională pentru educația copiilor romi. În revizuirea literaturii noastre efectuate anterior în cercetarea în sine, am găsit următoarele bariere și obstacole pentru includerea în educația specială:

- Existența multor bariere birocratice și cooperarea ineficientă în programe de interes comun ale instituțiilor și responsabilitate administrativă și executivă pentru problemele persoanelor cu nevoi speciale;
- Cu toate măsurile de reformă implementate la nivel național, nu se cunoaște numărul de copii și adulți care ar trebui să beneficieze de ele (mulți copii cu dizabilități sunt încă în afara sistemului școlar);
- Modelul școlar cultivă abilitățile intelectuale, cunoașterea concurenței și promovează succesul individual;
- În multe cazuri, școala nu poate răspunde nevoilor academice și educaționale de bază ale tuturor copiilor, inclusiv celor cu dizabilități;
- Pentru copiii cu dizabilități severe nu există încă un curriculum național pentru această clasă de beneficiari, totuși, unele școli speciale au început să identifice rolul de a primi această categorie de copii;
- Preocuparea insuficientă a Ministerului Educației pentru soluții practice la problemele reale de învățare ale copiilor, tinerilor și adulților cu dizabilități (de exemplu: limbajul semnelor pentru surzi nu necesită instruire pentru profesioniștii care lucrează în școlile pentru surzi);
- Lipsa programelor și procedurilor de identificare și diagnosticare precoce a dizabilității, lipsa programelor de monitorizare a integrării școlare a elevilor cu dizabilități. Vocea elevului cu dizabilități, aflată într-un program educațional, nu este încă suficient auzită și luată în considerare;
- Implicarea scăzută a familiei în deciziile și programele educaționale privind copiii cu dizabilități.
- Informarea insuficientă a părinților, a profesioniștilor și a societății în general cu privire la dizabilitate, valoarea umană și posibilitățile de recuperare;
- Relații democratice precare de cooperare și comunicare eficientă între beneficiari și furnizorii de servicii educaționale;
- Lipsa sprijinului profesorilor pentru elevii cu CES și a serviciilor adaptate;
- Lipsa monitorizării și evaluării;
- Lipsa oportunităților post-școlare.

Pentru a analiza tema specifică, aceea de educație a copiilor romi în școlile speciale și pentru a explora procesul de segregare, am folosit un **interviu semi-structurat** pentru respondenții noștri, în timp ce

viziunile, considerentele individuale și modelele de comportament, care au condus la un anumit nivel educațional pentru școala specială sau profesională, precum și efectele unei astfel de educații asupra dezvoltării lor personale și profesionale sunt explorate cu ajutorul interviurilor.

Ca rezultate ale cercetării noastre, principalele constatări sunt:

A. Mediul familial (primar și actual)

- majoritatea părinților lor nu au frecventat școala și nu au avut condițiile adecvate pentru a merge la școală. Acest lucru a afectat alegerea lor de a abandona școala;
- procesul de migrație intern (spre Reșița din diferite părți ale României când Reșița era unul dintre cele mai mari orașe industriale ale României) și migrația externă (din România în țările occidentale) au influențat procesul de frecventare a școlii în mod constant și în final, după ciclul primar, au decis să abandoneze școala;
- locuiesc în zonele marginalizate din Reșița, unde școlile sunt doar pentru nivel primar. Efortul de a merge la gimnaziu este o presiune economică și financiară pentru familii (transport și distanță lungă).

B. Școală – relație și proces

- în timpul frecventării școlii, procesul de socializare cu copiii de aceeași vârstă a fost descris ca o perioadă plină de bucurie, cu prieteni și jocuri;
- relația cu profesorii este duală: unii dintre ei au descris-o ca fiind violentă și agresivă, iar unii dintre ei au recunoscut ajutorul și sprijinul oferit.
- majoritatea dintre ei au declarat că nu au un handicap special (unele accidente minore ca majoritatea) pentru a urma o școală specială. Dar au avut dificultăți și probleme cu procesul de învățare (cu temele pentru acasă, citit și pregătire, învățare singuri din manuale etc.) deoarece nu au avut sprijinul familiei. Acesta a fost motivul principal pentru care au urmat o școală specială. În afară de ajutorul primit în activitățile educaționale, aceștia primesc și 2 mese/zi care sunt considerate un ajutor major pentru familiile sărace.
- apreciază curricula și programul școlar „normal” ca fiind foarte dificil și încărcat în comparație cu cel al școlii speciale.

C. Altele

- optimismul social este destul de ridicat, deoarece își văd viitorul mai mult pozitiv pentru familiile și copiii lor și, de obicei, sunt preocupați de starea lor de sănătate;
- majoritatea dintre ei au propriile familii și sunt preocupați de educația copiilor lor (să absolve mai multe clase așa cum au făcut ei, să frecventeze școli profesionale – să obțină un loc de muncă mai bun);
- nu sunt la curent cu politicile publice și măsurile speciale (programul a doua șansă) pentru a se întoarce la școală și a-și termina studiile obligatorii (pentru a obține o diplomă);
- tinerii (de obicei bărbați) au un loc de muncă (în special în construcții) și își întrețin familiile. Femeile sunt în general în gospodărie, având grijă de copiii lor (de obicei sunt cele cu cel mai scăzut nivel de educație și aceasta reprezintă o barieră în a-și ajuta și susține propriii copii în activități educaționale). Această situație poate fi considerată un impediment major pentru educația copiilor, deși ele (mamele) sunt mai preocupate de frecventarea cursurilor la școală de către copii. Unele dintre femei lucrează în străinătate (temporar) pentru a avea grijă de bătrâni, în timp ce copiii lor rămân cu rudele și membrii mai în vârstă ai propriei familii.

- Primesc rareori ajutor și sprijin de la tineret sau alte organizații, dar odată ce au un contact și un tip de cooperare în unele programe educaționale cu ei, sunt loiali și apreciază sprijinul (vezi Salvați Copiii România, ONG-uri locale, asociații bisericești etc.)

Bazându-ne pe rezultatele obținute, următoarele pot fi luate în considerare:

Recomandări Educaționale:

- Programele educaționale speciale ar trebui încurajate și adoptate în școlile „tradiționale” pentru toți copiii, mai ales datorită nivelului lor de sărăcie și a activităților profesionale ale părinților (nevoia de muncă, lipsa de educație, lipsa de cunoștințe despre activitățile școlare formale și non-formale);
- Îmbunătățirea condițiilor școlare (infrastructură și materiale didactice) pentru copii (inclusiv pentru cei cu dizabilități), și rechizite școlare gratuite pentru copii (manuale, ghiozdane, creioane, hârtie, notițe etc.)
- Este imperios necesară reducerea barierelor birocratice și îmbunătățirea cooperării între instituții și responsabilitățile administrative și executive pentru problemele persoanelor cu nevoi speciale. În acest fel accentul poate fi pus pe procesul educațional și prin urmare pe fiecare copil, oferindu-i un plan individualizat de intervenție.
- Ministerul Educației trebuie să acorde o atenție sporită formării cadrelor didactice și personalului școlar în ceea ce privește abordarea practică a nevoilor de învățare ale copiilor cu dizabilități. Acest lucru poate include pregătirea specializată în domenii cum ar fi limbajul semnelor, tehnologiile asistive și strategiile de adaptare a curriculumului.
- Capacitatea cadrelor didactice itinerante și de sprijin din școlile de învățământ special ar trebui să fie sporită cu instruirii periodice privind identificarea nevoilor fiecărui individ, iar metodele de lucru ar trebui adaptate în funcție de nevoi.
- Modelul școlar ar trebui să promoveze o abordare holistică a educației, care să depășească dezvoltarea abilităților intelectuale și să acorde importanță și altor aspecte ale dezvoltării copiilor, cum ar fi abilitățile sociale, emoționale și practice. Aceasta implică adoptarea unui curriculum mai amplu și flexibil care să răspundă nevoilor și diversității tuturor copiilor, îndeosebi a celor cu dizabilități.
- Este important să se implice familiile în deciziile și programele educaționale privind copiii cu dizabilități. Acest lucru poate fi realizat prin crearea de canale eficiente de comunicare între școli și familii, organizarea de întâlniri și consultări periodice și asigurarea că familiile sunt parteneri activi în procesul educațional al copilului lor.

Recomandări Sociale:

- Asigurarea transportului adecvat pentru copiii din zonele marginalizate: Este important să se ofere copiilor din zonele marginalizate mijloace speciale de transport în comun pentru a merge la școală. Aceasta ar trebui să se facă fără a impune o presiune deosebită asupra familiilor acestora, în ceea ce privește resursele financiare, timpul și preocuparea părintească.
- Consilierea individuală și personalizată pentru părinți ar trebui să primească o atenție deosebită pentru a putea accepta și înțelege beneficiile nivelurilor obligatorii de absolvire a școlii (în special pentru fete);

- Promovarea programelor (organizații publice și ONG-uri), care vizează copiii marginalizați și cu nevoi speciale, prin implicarea părinților, părinții care locuiesc în zone urbane îndepărtate sau/și în comunități de romi (program după școală, a 2-a șansă, mese pentru copii în școli etc.);
- Educația adulților, în special pentru romi, ar trebui încurajată și ar trebui împărțite mai multe fonduri pentru această chestiune. Pentru a încuraja participarea activă și implicarea romilor în procesul educațional, este necesară dezvoltarea de programe educaționale adaptate nevoilor lor specifice. Aceste programe ar trebui să abordeze atât competențele de bază, cum ar fi alfabetizarea, cât și dezvoltarea abilităților profesionale și antreprenoriale. Este important să se țină cont de contextul cultural și să se ofere oportunități de învățare flexibile și accesibile.

Recomandări in Domeniul Tineretului:

- Implementarea programelor de formare pentru tineri și asistenți sociali cu ajutorul Ministerul Educației care ar trebui să colaboreze cu Organizațiile Societății Civile pentru a dezvolta și implementa programe de formare specializate pentru tineri și asistenți sociali. Aceste programe ar trebui să ofere instruire și orientare cu privire la modul de lucru cu tinerii cu nevoi speciale, inclusiv cu tinerii romi. Astfel, se poate asigura o mai bună înțelegere a nevoilor specifice ale acestor tineri și o abordare mai eficientă în furnizarea de sprijin și îndrumare.
- Este important să se intensifice și să se acorde prioritate campaniilor de informare și conștientizare, în special în ceea ce privește femeile rome și fetele, prin aceste campanii ar trebui să se vizeze educația, sănătatea, drepturile și oportunitățile disponibile pentru femeile și fetele rome. Ele ar trebui să fie concepute într-un mod cultural sensibil și să implice participarea activă a comunității rome, astfel încât să se asigure o mai bună înțelegere și acceptare a informațiilor transmise.
- Crearea de rețele de sprijin și mentorat. Aceste rețele pot oferi îndrumare, suport emoțional și consiliere pentru tinerii romi în diferite aspecte ale vieții lor, cum ar fi educația, cariera și dezvoltarea personală. Prin intermediul mentorilor și modelelor de succes din comunitatea rome, tinerii romi pot beneficia de îndrumare și inspirație în realizarea obiectivelor lor.
- Este important să se asigure accesul egal al tinerilor romi la oportunități și resurse, ca de exemplu furnizarea de burse și facilități financiare pentru a sprijini participarea lor în învățământul superior sau în programe de formare profesională. De asemenea, este important să se promoveze eliminarea discriminării și să se creeze un mediu incluziv și divers în care tinerii romi să poată prospera și să își valorifice potențialul.